

Nieuwe adviezen van de Raad voor het Landelijk Gebied

Uit: Landwerk, tijdschrift voor de inrichting van het landelijk gebied, nr. 2, april 2003

De positie van de boer in de keten

De Raad voor het Landelijk Gebied werkt momenteel aan een advies over de mogelijkheden om de positie van de primaire producenten in de keten te versterken. De landbouwketen kent functies als logistiek, doorgeven van productinformatie en prijsvorming. De consument wil als burger een duurzaam en veilig product, maar heeft onvoldoende inzicht in de geschiedenis en de transparantie van dit product om een bewuste keuze te kunnen maken. In deze keten heeft de boer een moeilijke positie. Hij moet immers als kleinschalig ondernemer tegenwicht zien te bieden aan grootschalige concentraties van bedrijven in de verwerkende agro-industrie. Deze staan op hun beurt weer onder druk van de detailhandel die net zo lief de biefstuk uit Argentinië haalt voor een stuiver minder. Vernieuwingen in de keten die de consument en de samenleving wensen, kan de boer niet op eigen houtje doorvoeren. Samenwerking met de andere partners zoals de detailhandel en de agro-industrie is daarvoor nodig. Het advies zal gaan over de positie van de boer in dit krachtenveld. De raad brengt dit advies voor de zomer uit.

Platteland in de steigers

Op 27 februari j.l. heeft de Raad voor het Landelijk Gebied het advies 'Platteland in de steigers' over de reconstructie van de zandgebieden in Zuid- en Oost-Nederland aangeboden aan Minister Veerman (LNV), staatssecretaris van Geel (VROM), de vijf reconstructieprovincies, het Interprovinciaal Overleg (IPO) en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). De raad vindt dat de reconstructie moet doorgaan, maar wel met aangepaste werkwijzen en instrumenten. Het gaat bij reconstructie om meer dan alleen ruimtelijk beleid, het betreft integrale plannen per gebied met afspraken tussen Rijk en provincie in prestatiecontracten. Bedrijfsverplaatsingen moeten tot het hoogstnoodzakelijke worden beperkt. Voor de financiering moeten provincies gebiedsfondsen instellen, waarvoor niet alleen geld wordt verkregen van het Rijk, de provincie zelf en de marktsector, maar ook de eigen bevolking om een financiële bijdrage zou kunnen worden gevraagd. De provinciale reconstructieheffing zou ongeveer 10 euro per ingezetene kunnen bedragen. De provincies moeten van het Rijk wel de ruimte krijgen om door experimenten tot betere oplossingen te komen. Tenslotte moet bij de voorbereiding van deze plannen niet alleen gesproken worden met belangenorganisaties, maar ook gebruik worden gemaakt van de ideeën van individuele bewoners en ondernemers. Van Geel gaf in zijn reactie aan, dat geld erg belangrijk is en verwelkomde de suggestie om provincies en waterschappen eigen reconstructieheffingen te laten invoeren. Dat kan extra geld opleveren. Maar het Rijk zal toch ook zelf met een substantiële bijdrage moeten komen. Een officiële reactie zal in een later stadium volgen. De Limburgse gedeputeerde Driessen gaf namens het IPO aan, dat hij waardering had voor het advies en zich in de aanbevelingen kon herkennen. De VNG kon zich vinden in de door de Raad voorgestelde integrale aanpak, afgestemd op de wensen van het gebied waarbij lokale initiatieven worden benut en gestimuleerd.